

ad § 38. stk. 2. Bestemmelsen om, at det kun er tilladt een gang at overføre frosen fisk fra et autoriseret frysehuse til et andet, synes at være kategorisk, så der ikke kan meddeles dispensation. Dette er uønsket strengt og hemmende for dispositioner, som kan være fuldkommen lovlige og begrundede, f. eks. for at udnytte nedfrosne varer til fremstilling af konserver eller andre forædlede produkter, hvilket kan nødvendiggøre flytning mere end een gang for at have de pågældende varer anbragt på et hensigtsmæssigt sted for produktionens udførelse.

ad § 38. stk. 3. Ordet „gennemfrosne“ bør udgå. Det er uden praktisk betydning for lagerrum, hvor der opbevares eventuelt store kvanta af frosne fiskevarer, om der på gulvet anbringes mindre partier af varer, som ikke forud er gennemfrosne. Dette vil være praktisk og korrekt i mange tilfælde, og det afgørende må være, at der ikke kommer varer ind i lagerrummet af en sådan art eller i en sådan mængde, at det kan påvirke de oplagrede varers kvalitet eller udséende eller rummets temperatur.

ad § 39. I bemærkninger til § 39 oplyses, at man gang på gang har været ude for klage over, at frosen fisk, der er eksporteret her fra landet, ikke har været af god beskaffenhed. Når dette måtte være tilfældet, bør det også oplyses, hvilke varer der har været fremsat klage over. Fladfiskfiletforeningens bestyrelse har tidligere efterlyst sådanne oplysninger, der er af stor interesse for foreningen og dens medlemmer, idet man ikke mener, der har været fremsat klager over frysning af fisk, som er frosset hos de pågældende producenter, som selv disponerer over fryseanlæg, hvorimod der muligt, uden at fladfiskfiletforeningens bestyrelse er gjort bekendt hermed, kan være fremkommet klager over varer, som er frosset på de offentlige kølehuse. Ved udarbejdelsen af loven er det sagligt betydningsfuldt at vide, hvori de påståede klager består.

ad § 41. Indtil for et par måneder siden virkede fiskerikontrollen på den måde, at de stedlige kontrolører havde myndighed til at afgøre, hvorvidt en vare opfyldte kvalitetskravet eller ej. De pågældende kontrolører var udsendt fra fiskeriministeriet og arbejdede i henhold til en herfra udstedt instruks. I tvivlstilfælde er det forekommet, at spørgsmålet blev forelagt fiskeriministeriets forsøgslaboratorium. Denne ordning har efter vor mening stort set virket tilfredsstillende, både med hensyn til tilbørlig hurtighed og saglighed. For et par måneder siden — formelt fra 1. april 1950 — er der af fiskeriministeriet etableret et særligt tilsynskontor, under hvilket kontor åbenbart de stedlige kontrolører fremtidig skal sortere. Tilsynskontoret ledes af en ingeniør Knud Jensen. Oprettelsen af dette tilsynskontor har medført en betydelig indskrænkning i de hidtidige kontrolørers kompetence, samtidig med at der er tillagt denne ene mand som leder af dette tilsynskontor en myndighed, som kan blive skæbnsvanger for den enkelte eksportør, hvis varer måtte blive henholdsvis godkendt eller kasserede af den ene mand, som står som leder af tilsynskontoret.

For eksporterhvervet har det været af overordentlig stor betydning, både at man gennem de stedlige kontrolører har kunnet få en hurtig afgørelse, og at kontrollen har arbejdet sammen med fiskeriministeriets forsøgslaboratorium, og det vil kun være til skade for erhvervet, samtidig med at det ganske unødigt forøger fiskeriministeriets myndighed, at indføre en ganske ny ordning af fiskerikontrollen med tilsidesættelse af den hævdevundne ordning og de dermed forbundne ubestridelige fordele.

Såfremt fiskeriministeriets administrative myndighed ikke skal blive endnu større end ved de bemyndigelseslove, som nu tilsigtes afløst af kvalitetsloven, bør man ikke lade sig nøje med den generelle bemyndigelsesbestemmelse i § 42, sidste stykke, om at fiskeriministeren giver nærmere bestemmelser for de tilsynsførende myndigheder, men der må i loven træffes forskrifter om, på hvilken måde tilsynet skal arbejde.

Fra vor side foreslås: de stedlige kontrolører har som hidtil kompetence til straks på stedet at tage stilling til, hvorvidt en vare opfylder kvalitetskravene. Den stedlige kontrolørers godkendelse af varen er endelig. Betegnes varen af kontroløren som uegnet, kan producenten kræve, at spørgsmålet omgående forelægges for tilsynskontoret, såfremt dette skal bibeholdes. Stadfæstes her varens kassation, kan producenten kræve spørgsmålet forelagt for ankeinstansen, men da det i loven omhandlede ankeudvalg kun vil kunne arbejde temmelig langsomt, bør der være adgang for producenten til i presserende tilfælde at få en omgående afgørelse fra forsøgslaboratoriet, således at forsøgslaboratoriet i presserende tilfælde virker som ankeinstans i stedet for ankeudvalget, jfr. det nedenfor ad § 43, stk. 3, anførte angående betydningen af hurtige dispositioner (sidste stk.).